

Lyyli Kantolan pojalleen Pertti Kantolalle Heinämaan sankaritaulun paljastusjuhlassa 2.11.1947
lukema runo. Sama runo luettiin Riitta Lammensalon toimesta myös taulun
uudelleenpaljastustilaisuudessa Heinämaan rukoushuoneella 29.10.2017.

SANKARIPOIKANI

*Yhä uudelleen kuvasi eteen
käyn poikani hiljalleen
Sen tomusta hellien pyyhin
kuin pienenä sinut puhdistin.*

*Ja kukkia maljakon pienen
Sen eteen tuon uudelleen.
Ja muistan kuin ennen pienenä
sinä kukkia äidille toit.*

*Kevään valkokuokot hennot
sinä metsästä äidille hait.
Vielä lomalla viimeisellä
kimpun kangasvuokkoja toit.*

*Minä seison ja katson hiljaa
sinun kasvojas jaloja
Ja mietin ja vietän kuin juhlaa
eloas kaunista muistelen*

*Keski-yönä sydäntalven
pikkukäärönä luoksemme sait.
Mutta kirkkaus silmistäs loisti,
valon kotiin tullessas toit.*

*Aina siunaus sivullas kulki,
olit lapsonen sunnuntain.
Kaikki työsi ja toimesi luisti
kuin leikkien aina vain.*

*Sua rakkaus piiritti siellä
missä kulloin kuljitkin.
Olit koti – tai koulutiellä,
vielä Maaselän korvessakin.*

*Ehkä Luoja lie antanut Sinut
meille tänne lainaksi vain.
Ja omansa takaisin otti,
kun näki sen parhaksi.*

*Mutta kuitenkin kiitän Luojaa
minä vuosista niistäkin.
Ja siunaan sun muistoasi
Sankaripoikasi rakkaihin.*